

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 2259	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering Fortrolig
Kommer fra ..arkiv Sulitjelma Bergverk A/S	Ekstern rapport nr "522120003"	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Rapport over orienterende befaring Grønli - Nordal i Laksø. Geologi. Kartlegging.				
Forfatter HOFSETH A.		Dato 1942	Bedrift Sulitjelma Gruber A/S	
Kommune	Fylke	Bergdistrikt	1: 50 000 kartblad	1: 250 000 kartblad
Fagområde	Dokument type	Forekomster		
Råstofftype	Emneord			
Sammendrag Befaring langs malmsonen fra Grønli over Skoffedalen til Nordal i Laksø. Ingen utgående øverst i Laksadalen. Kartblad mangler. Geologi. Kartlegging. Fauske.				

Rapport over orienterende befaring

Grönli - Nordal i Lakså.

201

I tiden 9/9 - 12/9 blev der foretatt en 3-dagers befaring etter malmsonen fra Grönli over Skoffedalen til Nordal i Lakså. Arbeidet blev vanskeliggjort p.g.a. slette værforhold. I skråningene mellem Grönli og Gravelven er klorittbenken 10-30 m tykk, men fører ikke synlige rust- eller impregnasjonslag. Ved Gravelven opptrer et tydelig, men ytterst fattig impregnasjonslag etter klorittens ligg. Fallet er ca. 10° mot N-Ö, og strekningsretningen er Ö-V. Terrenget er ganske flatt og således gunstig for elektrisk malmløting.

I de steile skråninger mot nordvest blir klorittbenken mere uregelmessig og foldet, og bare svake rustdannelser kan sees på enkelte steder. Oppe på höyden mot Skoffedalen forsvinner så den egentlige klorittbrecciesone; mens den ovenforliggende granitt fortsetter rundt botten i östenden av Skoffedalen. En svak rustsone kan også förfölges i klorittens nivå. På nordsiden av dalen er ~~str~~ strökretningen Ö-V, slik at rustsonen fölger daliden videre vestover.

Fjellet mellem Skoffedalen og Övrevatn i Lakså dalen består for det meste av pressede granitter med fall mot nord. Sulttjelmannivaet kan således ikke nå utgående i den övre del av Lakså dalen (ovenfor Nedrevatn). I skråningene syd for Mellemvatn og langs dalbunnen mellem Övre- og Nedrevatn ströyer enkelte kalkstenslag som delvis er svakt impreguert. Men de har sikkert ingen ökonomisk betydning.

I lille Hekletind og i östsiden av Rödting går 2 mektige rustsoner. Lagene står her steilt - sannsynligvis med fall mot öst. Nedraste blokker i urene består av rusten skifer uten synlige kiskorn. Det er sannsynlig at sonen i Rödting er en fortsettelse av den impregnasjonszone som er skjerpert et stykke nord for bebyggelsen i Nordal og som der består av fattig impregnasjon av

svovlkis og zinkblende i kalksten.

Om der er noen forbindelse mellem Sulitjelmanivået, som er fulgt til nord for Skoffedalsvatn, og disse soner er ikke klarlagt. Rustsonen nord for Skoffedalsvatn (Sulitjelmanivået) blev ikke fulgt videre vestover p.g.a. vanskelig terreng og dårlig vær med regn og tåke.

Etter opplysninger fra Odin Nordal skulle rustsonene i lille Hekletind og Rødtind føre klyser med kobberkis. Sonene skulle bli mere samlede lengere mot nordöst og bli malmførende ved Messingmalmvatnene.

Sulitjelma den 19/9 1912

Hafseth

